

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 78/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. Š. P., N., zastúpeného advokátkou JUDr. O. G., N., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžnč 2/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. Š. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 16. januára 2006 doručený a 6. marca 2006 doplnený „Podnet“ Mgr. Š. P., N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Sžnč 2/2004 zo 16. decembra 2004.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo najmä, že „Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením pod číslom 4 Sžnč 2/2004 zo dňa 16. decembra 2004 podľa § 250t O. s. p.

o návrhu rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko v konaní nezistil dôvody na uloženie povinnosti žalovanému konať a rozhodnúť a podľa § 250t ods. 3 vety tretej návrh zamietol. (...).

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím postupom vo veci vedenej pod číslom konania 4 Sžnč 2/2004 postupoval v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 33 Správneho poriadku porušil právo navrhovateľa vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.

NS SR svojím postupom konal v rozpore s § 250j ods. 3 O. s. p. nakoľko bol povinný rozhodnutie č. 65/1998 zo dňa 09. 06. 1998 MDPT SR zrušiť, pretože bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu a výnosov. (...).

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím konaním vo veci vedenej pod spisovou značkou 4 Sžnč 2/2004:

1. potvrdil nezákonné a nepreskúmateľné rozhodnutie odporcu MDPT SR č. 65 zo dňa 09. 06. 1998, ktoré bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

2. porušil základné právo navrhovateľa garantované podľa § 33 Správneho poriadku a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom,

3. NS SR pri vydaní uznesenia postupoval v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, platnými právnymi predpismi a v rozpore s § 250j ods. 3 O. s. p., nakoľko bol povinný zrušiť rozhodnutie MDPT SR, pretože bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu a MDPT SR neumožnilo účastníkovi konania vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.“

Dňa 6. marca 2006 bolo ústavnému súdu doručené doplnenie podania sťažovateľa z 2. marca 2006, v ktorom sťažovateľ navrhol, aby „ústavný súd po predbežnom prerokovaní tohto podnetu na začatie konania vyniesol toto“ rozhodnutie:

„Ústavný súd Slovenskej republiky začína konanie o porušení práva podnecovateľa upraveného v čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Po konaní vo veci samej navrhuje podnecovateľ, aby ústavný súd vyniesol toto uznesenie:

Nezrušením rozhodnutia ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 65 zo dňa 09. júna 1998 podľa § 250j ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku Najvyšším súdom Slovenskej republiky je porušením ústavného práva podnecovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom a porušením rovnosti ľudí v ich právach v zmysle čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžnč 2/2004 zo 16. decembra 2004 došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 ústavy. Ako to vyplýva z pripojenej prílohy označenej ako „*Sťažnosť proti uzneseniu NS SR č. j. 4 Sžnč 2/2004 (...)*“ z 3. februára 2005, napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 26. januára 2005.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Pretože napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. januára 2005, predmetná sťažnosť bola podaná v čase (16. januára 2006), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene, a preto sa ústavný súd nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006